

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

*Ένατον κι' είκοσόν μετρούντες χρόνον
έβρεσόμεν' στην γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ένηκόνια τέσσαρα και δέκα,
τούς έχθρούς, Πατριδα, κτόπα και πελέκα.

'Ογδόη του Φλεβάρι
και κόσμος 'στ'ο ποδάρι.'

Πούντος, χίλια και διακόσια κι' όγδοήκοντα κι' ένα,
ένα πλήθος μασκαράδες κι' έκλογή Δημάρχων νέα.

**Αύριον ψηφοφορία
και μεγάλη φασαρία.**

Α'

Π. — Λοιπόν;

Φ. — Λοιπόν, βρέ Περικλή, δέκα φορές Λαούραρος,
Π. — Τρέχω 'στ'ής κάλπαις, Φασουλή, φωνάζοντας Μερ-
[κούραρος.

Φ. — Κυριακή τ'ής έκλογής μεγάλη Ξημερώνει
και του Ρωμαϊκού τόν νου και την φυγή φτερώνει.

Χρόνια πετούν μακάρια
μέ τσoας άναμνήσεις...
τόρα μέ βιδιάρια
πηγαίνεις νά ψηφίσης.

Ψάλε μεγαλυνάριο
oς προπατόρων μνήματα,
και μέ τo βιδιάριο
προχώρησε 'στ'α τμήματα.

Μπέ μπέ και Φιλελεύθεροι βελάζουμε μπεμπέδες
και κάτι Κουραμπιέδες,
κι' είναι φυγής άπέλαυσις τά τσοα των βελάσματα
και των μπεκρήδων τζοματα.

—
Πέρνουν τούς δρόμους παγανιά,
φουσκόνουν oάν άσκαί,
μπέ μπέ βελάζουμε τάρνιά,
πού θέλουμε βοσκή.

—
Μπέ μπέ βελάζουμε τάρνιά, πούμειναν δίχως στάνη
και τσέλιτκα τσοπάνη.
Μπέ μπέ βελάζου εν χορφ
τά δούστυχα κοπάδια,
όπου και τούτον τόν καιρδ
θέλουν βοσκής λειβάδια.

B.

II.—

Μὲ τὸ νέο Καρναβάλι,
μὲ τὰ νέα γαγονότα,
σοβαρώτατα προβάλλει
τὼν Δυνάμεων ἡ νότα.

Καὶ τὴν Ἠπειρο προτάζει δίχως ἄμυνα καμμιά
νὰ τὴν Ἀλθανίωμε,
καὶ τὴν Βῆβ τὸν Ἠγεμόνα μὲ μισαλὸ καὶ φρονιμίᾳ
νὰ τὸν προσκυνήσωμε.

“Ὅλοι μπιῆτε ἄτὸ χορὸ,
θὰ γλεντίσω, θὰ χαρῶ...
Ἠπειρος, ζωὴ καὶ κότα.

“Ἐπειτ’ ἀπὸ θεοῦ πολέμου
συγκλονίσαντας τοὺς Αἴμους
πάλι σκλάβα σὰν καὶ πρῶτα.

Τὴν χαρὰ τὴν ἔαφνική
μεθυσιμένοι τραγουδοῦ...
τί Καρναβάλος ἐδῶ,
τί Καρναβάλος κί ἔκει.

Τῆς Γενέου καὶ τῆς Ἰμβρου τὰ καυμένα τὰ νησιὰ
μᾶς φωνάζουσι πῶς εἶναι σὲ μὴν ἀκρ’ ἀπελπισιά.
Πλὴν τὴν λύπη των τὴν τόση λησιμονοῦν ἄτὸ Καρναβάλι
καὶ σηκόνουν τὸ κεφάλι,
καὶ χορεύουσι κί ἔκεινα μ’ ἐμὰς οὐλοῦ χαρωπὰ,
κί ἔκει πέρα δεξιώσεις, ράουτ, μπριτζ, καὶ τὰ λοιπὰ.

Καστελλόριζο καυμένο, Καστελλόριζο φτωχό,
ὄπου τὴν Ἐλευθερίᾳ σου τὴν ἐπήρες μοναχό,
κύψε πάλι τὸν αὐχένα
ἵστων φονιάδων τὸ μαχαίρι,
πλὴν καιρὸς καθεὶς νὰ χαίρει
καὶ τὰ λόγια πᾶν χαμένα.

Καστελλόριζο καυμένο,
μ’ ἕνα μάτι βουρκαμένο
σὲ κυτᾶζω καὶ βογγῶ.

Μὰ καὶ σὸ μὲ προσωπίδα
μὲς ἄτὸ Καρναβάλι πῆδα
κί ἔλα χόρεψε Ταγκό.

Δικασέθασι καὶ σὺ,
καὶ μὲ κάθε μας νησι
πίνε Ἀλευθερίας κρασί.

Ὅλοένα κί ἤμεριδες,
ὄλοένα κί ἔσπεριδες,
χάχανα καὶ τῶν γονέων.

“Ὅλοι γίνετε γλεντιέδες
κί ἄς πηδῶσι Κουραμπιέδες
μεθ’ ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων.

“Ἄς ἀποκρέψη σήμερα κάθε πτωχὴ νησίς,
μὲ γλέντια καταπνίξετε τοὺς πῆθους τοὺς κρυφίους,
κρίμα ποὺ βιβλιάρια δὲν ἔχετε καὶ σὲς
νὰ πᾶτα νὰ ψηφίστε νέους ὑποψηφίους.

Μὲ πόση βουλιμία τὴν Ἠπειρο μᾶς τρῶν
καὶ κόβει ράβει κούραις ἡ Δύσις ἡ ψευτροῦ,
μέσα σὲ Καρναβάλια καὶ σκάνδαλα λουτροῦν
μᾶς ἄφησαν οἱ φίλοι ἄτὰ κρῖα τοῦ λουτροῦ.

Ἐμπρός, παιδιὰ, κραιπάλη,
τραγουδι, πατινάδα...
ὡς τώρα Καρναβάλι
σὰν τοῦτο δὲν ἐξανάδα.

Τσακόνουν Τραπεζίταις,
γελοῦνε φημοζήταις,
λύσσα χοροῦ μεγάλη καὶ σὲ γρηαίς καὶ γέρους,
νόταις, ποὺ παλαθόνουν
καὶ ποὺ ξανασκλαθόνουν
τοὺς χθὲς ἀπελευθέρους.

Μὲρ Μέρ, Μπᾶ Μπέ, σαντούρια,
καὶ ψηφοφόρων φούρια,
βαλάσματα, γκαρίσματα,
μασκαροπρογκαρίσματα.

Κᾶτι παληαίς ἀντικαίς χρόνων περικλυτῶν
μὲ ψευτοπροσωπίδες νεοιδεατῶν.

Σαχλορητόρων λαύραις
καὶ κινικῶν κινάβραις,
καὶ πίθοι Διογένη,
κί Ἄνρθωσις ἐν γένει.

“Ὅλο καὶ δεξιώσεις σὲ καθενὸς κονάκι,
κί ἔφημεριδες γράφουν γι’ αὐταίς συγχαρητήρια,
καὶ ποιοὶ καὶ πόσοι χάσκουν ἀπέξω στοῦ Γιαννάκη,
καὶ ποιοὶ καὶ πόσοι μπαίνουν μέσα ἄτ’ ἀφοδευτήρια.

Ἐλθαίς ἄτῆς σαλαμούραις
κί ὑποψηφίων μοῦραις
τὰ μάλα κατηφαίς.

Τοῖν Τὸν ἀπὸ τὴν Κίνα
Σόμεβουλοὶ σ’ τὴν Ἀθήνα,
καὶ Ράλληδες βαφεῖς.

Κινοῦνται μὲ ποικίλους
χρυσοσκάνθρων θρόλους
μικραὶς μεγάλας σφαίραις.

Και τὴρ' ἀκουσὲ παρ' ἔλων
διοργανώσεσι Στέλων
μαζὶ μὲ καμαριέρα.

Τὶ θεάματα περίσσια!..
ὦχ! φυγὴ μου στὰ Πατήσια!..
Τὶ κανκάν και τί κουδούνια,
Φασουλὴ μου μασκαρᾶ,
τὰ γυρεύσαμε μπασοτούνια
καὶ τὰ βρήκαμε καρὰ.

Και πειράζουν ἐξ ἀμάξης, και πειράζουν ἀπὸ κάρρα
τῶν σαγκλοκρατῶν τὴν σπαίραν,
κι' οἱ προστάται μας οἱ τόσο καθὼς ξέρισι, φιλιη κάρρα,
σὲ Καρὸς μᾶς βάζουν μοίραν.

" Ἀγριαὶς γαυγίζουσι σκύλαις,
νόταις πάλι βρέμονται...
τί Βουλγάρικαις γκαμήλαις,
τί κουρέλια κρέμονται.

Και τῶν Ἀχαιῶν οἱ κούροι
ἐξακαρβίζονται μ' αὐτὰ,
κι' ἐγὼ πάω, φαπλατᾶ,
νὰ ψηφίσω τὸν Μερκούρη.

Τὶ καλὰ μὲ τὸ σουδάκι...
μέσ' ἀπὸ λουτρὸ προβάλλει
Ἄφροδιτὴ τορνευτή.

Και φωνάζουσι, τσιφούτη:
τὰ θαλάσσωσαν και τοῖτοι,
τὰ θαλάσσωσαν κι' αὐτοί.

Δράσις, σφρίγγος, μένος, πάλη,
Φασουλὴ μου σκυθροπέ,
κι' ἐγὼ δίνω μούντζαις πάλι
σὲ ντουνιὰ καρακαχπέ.

Γ.

Φ.— Γλέντα, φίλε Περικλέτο, και γιὰ τᾶλλα μὴ σὲ μέλη..
ὦ! τῆς νότας τῆς μεγάλης,
ποῦ προστάζει σὺν τοῖς ἄλλοις
νὰ ψηφίσωμε Δημάρχους δούσις ὁ Λευτέρης θέλει.

Π.— Τὶ μοῦ λές, βρε Φασουλῆ;
Φ.— Σοῦ μιλῶ στὰ σοβαρά...
πῶς; δὲν τᾶμαθες κι' αὐτὸ;
Π.— Χωρατεύεις, μασκαρᾶ.

Φ.— Οἱ προστάται σὲ προστάζουν, Περικλῆ χαντακω-
νὰ ψηφίσεις τὸν Μπενάκη και τοὺς ἄλλους νότα μπένης.

Κι' ἂν πανδημὸς βῆσιν ἐκείνοι,
δούσις σήμερα προτείνει
ὁ Λευτέρης, Περικλέτο,
τότε πὰ θὰ τρῆς φιλέτο,
τότε πλέον ἰδικὴ μας μὴ γιὰ πάντα θ' ἀπομείνη
κι' ἢ μαστιχοφόρος Χίος κι' ἢ πλουσία Μιτυλήνη.

Τότε πιθανὸν ἀκόμη
τὴν παλῆν ν' ἀλλάξουν γνώμη,
και νὰ δώσουν στὴν Ἑλλάδα
και τοῦ Δρίνου τὴν κοιλάδα.

Ἵσως τότε πὰ ν' ἀφήσουν και τὸν Βῆβ τὸν Ἡγεμόνα,
κι' εἶναι λίαν πιθανὸν
ὅστ' δικό σου τὸ κεφάλι: νὰ καθίσουν τὴν Κορῶνα
τῶν παντοῖων Ἀλθανῶν.

Π.— Τὶ μοῦ λές, παλχοκουτάλα;
Φ.— Τέτοια λέγ' ἢ νότα κι' ἄλλα,
μὰ θάλθουν κι' ὄργανωται μίαις κι' ἄλλης καμαριέρας...
Π.— Πάντα κάνεις, Φασουλῆ, τὸν ἀστειο τῆς ἡμέρας.

Φ.— Μὴν ξεχνᾶς ἐδῶ πῶς εἶναι κάθε σκόμματος ἐστία,
και νομίζω, πατριῶται,
πῶς συμφέρει πότε πότε
και νὰ κοῦμε και νὰ λέμε τὰ γλεντζέδικα τᾶστα.

Π.— Κι' ἂν ἀστειο λές και μὴ, Φασουλῆ μου σκυλομούρη,
ἐγὼ θέλω τὸν Μερκούρη.
Κι' ἂν τὸ λέη κι' ὁ Λευτέρης,
κι' ἂν τὸ λένε κι' ἡ Δυνάμεις,
ἐγὼ πάντα καθὼς ξέρισι
εἶμαι τοῦ Μερκούρη βλάμης.

Φ.— Μὲς στῶν ἐκλογῶν τὴν μπόρα
ἦλθε κι' ὁ Λευτέρης τώρα
νὰ προσθάσῃ νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸν φίλο τὸν Μανώλη,
ποῦ γι' αὐτὸν μπε μπε φωνάζουσι κι' οἱ Νεότουρκοι στὴν
[Πόλι.

Τρέχουν θαυμασται και φίλοι
και στὸ στόμα τὸν κωτοῦν,
και μὲ μειδιῶντα χειλιη
ὀλοένα τὸν ρωτοῦν:

Τί μᾶς ἔφερες ἀπέσω; κι' αὐτὸς λέει: καὶ πολλὰ
καὶ διάφορα καλά.
Πᾶσι πρῖμα τὸ Κουβέρνο,
τί δὲν εἶπανε γιὰ μένα!..
χαιρετίσματα σὰς φέρνω
κι' ἀπὸ Ρώμη κι' ἀπὸ Βιέννα.

“Οὐλοὺς τώρα τοὺς κρατῶ καὶ τοὺς ἔχω ὅτ'ο σακί,
θυμιάματα παντοῦ κι' ἔλοι φέρω τὸ καπέλο,
τοῦτος ἀπ' ἐδῶ Καθούρ. Πιτ ἐκείνος ἀπ' ἐκεῖ,
ποῦ λησιμόνησα κι' ἐγὼ πῶς μὲ λένε Βενιζέλο.

“Ολων τῶν τρανῶν κυρίων
μ' ἐγκωμιάσαν ἢ μούραις,
κι' ἔλων τῶν Καγκελαρίων
ἢ ψηλοκαπελαδοῦραις.

“Ολων πῆρα τὴν μιλιὰ
κι' ἔλους τοὺς σιγῆριασ...
ἔφυγα χωρὶς κοιλιά
καὶ προγᾶστωρ γῆριασ.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς κυττάζω συνηγμένους
ἔλους τοὺς φίλους ὄγεις, μιστοὺς, καρδαμωμένους.
“Ἄν ἐρωτᾶτε καὶ γιὰ μᾶς, κυττάξετε πῶς γίναμε...
ποῦ νᾶσαστε νὰ βλέπατε τί τρώγαμε, τί πίναμε.

Γιὰ τὰ τραπέζια μας αὐτὰ
πόσα δὲν ἔῶδεσαν λεφτὰ
Μινιστροὶ καὶ Παλάτια.

Πλὴν θᾶκουσε καθέν' αὐτὶ
πῶς μᾶς ἐφάγανε κι' αὐτοὶ
κάτι καλὰ κομμάτια.

Τί γεύματα μᾶς ἔδιναν, τί γεύματα τοὺς δίναμε..
ποῦ νᾶσαστε νὰ βλέπατε τί τρώγαμε, τί πίναμε.

Π.— Αὔριον Κυριακὴ
σύρ' ἐδῶ καὶ σύρ' ἐκεῖ.
Πρὸ καλῶν θὰ παραλάσω
μ' ἔνα μούτρο χαρωπὸ,
καὶ Μερκούραρος θὰ πῶ
καὶ μπε μπε δὲν θὰ βελάσω.

Φ.—“Ὅμως κι' ἐγὼ, βρε Περικλῆ, ποῦμαι μικρὸ καθούρι,
θ' ἀσπρίσω τὸν Μερκούρη.

Γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πόλεως, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Δήμου,
Μερκούραρον ἐπιθυμῶ καὶ πάλιν ἢ ψυχὴ μου.
Μερκούραρος, μωρὲ παιδιά, μαζὶ μου ν' ἀλλάξετε,
καὶ πάλι σὰς παρακαλῶ
γιὰ τὸ δικό σας τὸ καλὸ
Δήμαρχο μὴν ἀλλάξετε.

Αὐτὸς ὁ Βενιζέλαρος, ποῦναι καθουρομάννα,
ὑπὲρ Δημάρχου προσφιλῶν ἐτόνιος παιᾶνα,
κι' ὅσα καλά κι' ἂν πῆ κανεῖς πῶς ἔχει καμωμένα,
πλὴν ὁ Λαὸς δὲν γίνεταί κοπέλι σὲ κανένα.

Καὶ τοῦτο τὸ πτολίεθρον τῆς ἀγαστῆς Παλλάδος
δὲν εἶναι κτήμα κανενός,
ὅσο κι' ἂν φαίνεται τρανός,
ὅσο κι' ἂν ὀνομάζεται Μεσοσία τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τοῦ Δευτέρῃ βέβαια τοῦ πρέπουν δάφνης κλώνοι,
μὰ πάντοτε καὶ σήμερα Λαὸς δὲν μεγαλώνει,
μῆτε τὴν δάφνην ἀποκτᾷ μιᾶς τιμῆς ἀφθίτου
παρὰ μὲ τὸ τουφέκι του, παρὰ μὲ τὸ σταθὶ του.

Π.— Αὔριον Κυριακὴ
σύρ' ἐδῶ καὶ σύρ' ἐκεῖ.
Αὔριον καὶ τῆς Ἠπείρου θὰ συγκινηθοῦν οἱ λίθοι
καὶ θὰ βλέπης ψηφοφόρους καὶ δαιμονιώντων πληθῆ.

Καὶ σοὺ τάπα καὶ μοῦ τάπαρ
καὶ μολὸν λαβὲ θεῶ φάπαρ.